

БУГУН ДУНЕ ПРОЛЕТАРЛАРИ, БИРЛАШИНГИЗИ

ТОШКЕНТ ХАКИМКАТИ

ЎЗБЕКИСТОН КОММУНИСТИК ПАРТИЯСИ ТОШКЕНТ ОБЛАСТЬ КОМИТЕТИ
ВА МЕХНАТКАШЛАР ДЕПУТАТЛАРИ ОБЛАСТЬ СОВЕТИНИНГ ОРГАНИ

15-ЙИЛ ЧИҚИШИ

№ 61 (3799).

28

МАРТ

ПАЙШАНБА

1968 ЙИЛ

Баҳоси 2 тийин.

Горький... буюк бадий асар-
лари орқали ўзини Россия ва
бутун дунё ишчилар ҳарака-
ти билан чамбарчас боғлади.

В. И. ЛЕНИН.

БИЗНИНГ ГОРЬКИЙ

Инсоният тарихида шундай буюк сиймолар бўладими, улар кишилик умрининг сўмас, порлоқ машааллари бўлиб қолади. Асрлар, минг йиллар ўтган саян ана шу буюк зотлар қолдирган табаррук обидалар инсониятнинг ёрқин йўли юлдузига айланади. Совет адабиётининг отахони, улуг пролетар ёзувчиси Алексей Максимович Горькийнинг ижодиёти, унинг буюк хизматлари меҳнаткаш дунё халқлари олдида бекиндир.

Бугун совет халқи ва бутун тараққиётпарвар инсоният Алексей Максимович Горький туғилган кунининг 100 йиллигини нишонламоқда. Унинг таланти буюк ва қудратли. Ишчилар синфининг ўз замиридаги нарсани олиб борадиган курашларида Горькийнинг хизматлари жуда улкан.

Горький рус халқининг, мамлакатимиздаги ҳамма халқларнинг ифтихори, совет адабиётининг асосчиси, буюк гражданин, гуманист, пролетар интернационалисти, бутун дунё пролетарларининг, Владимир Ильич Лениннинг содиқ дўсти, партиянинг идеология ишларидаги энг яқин ёрдамчиси эди.

Пролетариатнинг буюк санъаткори Горький ёшлик чоғларида доимо кишилар орасида бўлди. Волга бўйлари, Украина қишлоқлари ва Закарпатье тоғларида кезиб чикди. У ердаги халқлар ҳаёти билан танишди. Горький Россия ишчилар ҳаракатининг биринчи қадамларини кўрди. У қаерда бўлмасин, меҳнаткаш ва жафокан халқнинг отир ҳаётига дуч келарди, уларнинг иқтисодий кўтарилиш бўронларини юратган селарди.

Россия ишчилар ҳаракатининг кўтарилиши, рус чоризмининг ҳалокатга юз тутиши Горькийнинг инсоний асосий тасмаси бўлиб қолди. Горький ушбу рус революциясини кўриб ва уларнинг шиддатли бўронларидан нафас олиб, меҳнаткаш инсон тақдирини ҳамда унинг келажаги ҳақида ўйлади. У истиқбол байроғи пироваидада ишчилар синфи қўлида эканини кўз олдида келтирди. Горький инсониятнинг порлоқ келажакда меҳнаткаш халқ тақдирини билан чамбарчас боғланганлигини ўз асарларида кўрсатишга интилди. Унинг «Она» повести янги тарих қаҳрамонлари ҳақидаги жанговар мадҳиялар. Буюк санъаткор Октябрь инқилобидан илгари ёзган бу машҳур асарларида Россия ишчилар ҳаракатининг қудратли тўқнашларини, революцион ғояларини янги маҳорат билан тараққий этди. Горькийнинг буюк дўсти, пролетариатнинг улуг доҳисини В. И. Ленин бу асарга юксак баҳо берди.

Максим Горький Владимир Ильич Ленин билан 1905 йилнинг бўронли ҳаракатлари даврида танишган эди. Шундан кейин улар то умрларининг охиригача қалин дўст ва жанговар бўлиб қолди. Горький В. И. Лениндан кўп нарсани ўрганди ва унинг кўрсатмаларига қатъий амал қилди. Ленин Горькийга зўр меҳр муҳаббат билан қарарди ва унинг ғоявий қамолотига кўмаклашарди. Ленин Горькийни улкан талант соҳиби, пролетар санъатининг энг йирик вакили деб биларди.

Горькийнинг В. И. Ленин билан узоқ йиллар дўстлигида бўлгани унинг йирик асарларида ўз ифодасини топиб боради. Ленин Горькийнинг Россия ишчилар ҳаракатининг куйиқиси бўлганини истарди. Чиндан ҳам Горький доҳийининг ана шу истегига жавоб берадиган даражага кўтарила олди. В. И. Ленин ибораси билан айтганда,

М. Горький буюк бадий асарлари орқали Россия ва бутун дунё ишчилар ҳаракати билан чамбарчас боғлади.

М. Горький социалистик реализм адабиётининг асосчиси. У мамлакатимиз ижодий кучларининг ташкилотчиси, СССР ёзувчиларининг талабчиси ва ғамхўр раҳбари эди. Горькийнинг эстетика ва санъатнинг партиявийлиги масалаларига бағишланган мақолалари ва нутқлари совет адабиёти ва прогрессив жаҳон адабиётининг кейинги тараққиётига жуда катта таъсир ўтказди.

Мамлакатимиз халқлари адабиётининг жоюқур отахони М. Горький ўз нутқларидан бирида бепой Ватанимизнинг қаерида бўлмасин, қандай адабий ҳаракат юзига келмасин, уни кузатиб, унга ёрдам кўрсатиши зарурлигини айтиб ўтган эди. 20—30 йилларда ижод этган кўпгина ўзбек қалам соҳиблари ҳам Горькийни кўришган ва унинг сўхбат-нутқларидан баҳраманд бўлганлар. Горький юбилейи муносабати билан кекса ёзувчиларимиз у билан бўлган ҳаяжонли учрашувлари ҳақида тўққизиlab ёзмоқдалар.

Алексей Максимович Горький қўлига энди қалам олиб, ўзининг биринчи бадий асарларини китобхоналарга тақдим этганда ёш ёзувчиларининг илк ижодий қадамларини зўр эътибор билан кузатиб борарди ва уларнинг ижодий ўсишларида ўзини ота-бобо, ғамхўрлик кўрсатарди. Улкан асарлари билан номлари жаҳонга машҳур бўлган ёзувчиларимиздан Михаил Шолохов, Константин Федин, Леонид Леонов, Садриддин Айний, Мухтор Алевов, Ойбек, Рафур Гулом ва бошқа қалам соҳиблари Горькийни ўз устозлари деб билганлар.

Адабиёт ҳақида Горький ёш ёзувчиларга берган маслаҳатлар унинг мақолалари катта тарбиявий аҳамиятга эга бўлган қимматли материаллардир. Бу нодир адабий материаллар ёзувчиларимизнинг кундалик ҳаётида уларнинг доимий маслаҳатчиси бўлиб хизмат қилмоқда.

Горький буюк санъаткор бўлиб билан бирга, улкан публицист ҳам эди. У дунёда бўлаётган ҳамма воқеалардан доимо хабардор бўлиб, улар ҳақида газета ва журналларга мақолалар ёзиб турарди. У замон билан бирга яшарди, барча воқеаларга қарши ўз қалами билан зарба берарди, яхшиликларини улуғларди ва тарангум этарди.

Ўзбек совет адабиётининг тараққиёти учун М. Горький буюк устоз бўлиб хизмат қилмоқда. Горький ўз асарлари билан адабий бораётди. Унинг деярлик ҳамма асарлари ўзбек тилига таржима қилинган. Машҳур пьесалари пойтахт ва област театрлари сахналарида томошбонларга кўрсатишмоқда. Республикадаги кўпгина илмий-маданий муассасалар, коллежалар, мактаблар улугъ адби номига қўйилган. Халқимизнинг буюк сўз санъаткорига бўлган меҳр-муҳаббат чексиздир.

Улугъ Горький ўзининг бир сўзида «Инсон номи маърур жарангайди» деб айтган эди. Имом маърур жарангайган инсон бутун ўзининг буюк ёзувчилик муборак 100 йиллигини зўр хурсандлик билан нишонламоқда. Инсон бахтсиздони йўлида ўз умрини ва ижодини бахш этган кишилар асло ўзмайдилар. Улар ҳамма баъшариёт билан бирга яшайдилар. Шунинг учун ҳам бепой мамлакатимизда, бутун дунёда Горькийни халқлар муборакбод этиб, «Ассалом, устоз!» деяни ибораси билан айтганда,

А. НАВОЙИ ТУҒИЛГАН КУНИНИНГ 525 ЙИЛЛИГИ ОЛДИДАН

26 мартда Алишер Навоий туғилган кунининг 525 йиллигини ўтказувчи республика юбилей комитетининг навбатдаги мажлиси бўлди. Мажлис комитет раиси, Ўзбекистон Компартияси Марказий Комитетининг биринчи секретари Ш. Р. Рашидов раислигида ўтди.

Юбилей комитети юбилей байрамларини уюштиришга боғлиқ бўлган бир қанча масалаларни қараб чиқди. А. Навоийнинг рус томонли асарлар тўпламини рус тилида нашр этиш тўғрисида, улусида ва муҳаббат асарлари асосида сўрақашлар яратган қадимий минаторлар тўпламини чиқариш ҳақида, А. Навоий номдаги адабиёт музейининг биносини қайта тиклаш ишлари қандай бораётганлиги тўғрисида, байрамларда чет эллик меҳмонларнинг иштирокини таъминлаш ҳақида докладлар ва ахборотлар тингланди. Республика партия ва совет ташкилотларининг, Ўзбекистон ёзувчилар союзининг, «Гавташкентро» ва бошқа муассасаларнинг раҳбарлари ана шу масалалар юзасидан юбилей комитетига ахборот бердилар.

Мажлисида юбилей тантаналарининг тақти белиялайди. Ўзбекистонда Алишер Навоий туғилган кунининг 525 йиллигини 1968 йил сентябрь ойида байрам қилиш ҳақида қарор қилинди. (ЎзТАГ).

Калинин районидagi Охунбобоев номли қолхозда эртаги экинларни екиш муваффақиятли якут лажмоқда. Қолхоз аъзолари бу йил дала ишларини барвақт бошлаб, сабабот ва бошпа экинлардан муҳ хосил етиштириш учун курашмоқдалар. Суратда: участка бошлиғи (чапдан ўнгга) Мехмон Қўрбонов эвено бошлиғи Олим Исмондиров билан экинлаётган ош лавлаг қаторларини кўздан кечирмоқдалар. Н. Тураев фотоси.



В. И. Ленин ва А. М. Горький.

Рассом П. Васильев чизган расм, (ТАСС фотохроникаси).

ЗАРБДОР БРИГАДА

Ҳамза кўчасида яқиндагина кинотеатр қуриб фойдаланишга топширилганда шу ерда истиқомат қилувчи кишилар жуда қувонишган. Бу кўчада ҳозир яна бир кўркам объект — 1000 ўқувчига мўлжалланган 23-мантаб биноси қад қўтармоқда.

Шу қурилишда ишлаётган Аҳмад Раҳматов бошлиқ илгор бригада аъзолари Калинин майдонидagi «Гулистон» ресторани қўздан чиқаришда ҳам фидокорона ишлаган эди.

Бу бунёдкорларнинг номи бутун тўреста машҳур. Ф. Тўхтасев, Л. Худайтов, И. Иванкин, П. Рафиров, Ш. Шодмонқов, жавабчи пешкамаклар кунлик нормаларини 130-140 процентдан ошириб бажариб қурилиш материалларидан қўлаб тежаб қолишмоқда.

153-трестга қарашли 13 куралиш бошқармасининг қўли гул бинокорлари бир неча йилдан бери юқори кўрсаткичларга эришиб келишляпти. Ҳозир бу анъана давом этапти.

Қ. МУҲАММАДЖОНОВ.

ЎЗБЕК ЭНЦИКЛОПЕДИЯСИ

ЎЗБЕКИСТОН КОМПАРТИЯСИ МАРКАЗИЙ
КОМИТЕТИДА КЕНГАШ

26 мартда Ўзбекистон Компартияси Марказий Комитетидa бўлиб ўтган кенгаш «Ўзбек совет энциклопедияси»ни нашр этиш масалаларига бағишланди. Кенгашда республика миносатликлари ва идоралари, илмий муассасалар ва ўқув юртлари, ижодий союзуларнинг раҳбарлари, партия ва совет ходимлари, таниқли олимлар қатнашдилар.

Ўзбекистон Компартияси Марказий Комитетининг секретари Р. Н. Нишонов республика тарихида биринчи бўлган энциклопедияни нашр этишга тайёргарлик кўриш тўғрисида ахборот берди.

Сўнгра кенгаш қатнашчилари Ўзбекистон ССР Фанлар академиясининг вице-президенти, ўзбек совет энциклопедиясининг бош редактори И. М. Мўминов докладни тингладилар.

Кенгашда таъкидлаб ўтилдики, энциклопедияни яратиш ишлари узоқ вақтдан буюн олиб боришмоқда. Ўзбекистон Компартияси Марказий Комитети ва республика Министрлар Совети энциклопедия нашр этиш тўғрисида қарор қабул қилиб, энциклопедия илм-фаннинг барча соҳалари юзасидан энг муҳим маълумотларни ўзидa муассамлаштирган универсал справочник бўлиши лозим ва ўзбек халқининг тарихий йўлини, социалистик иқтисодиётини, маданиятини, фан ва маданиятини ривожлантиришда ўзбек халқини эришган муваффақиятларини, Совет Иттифоқи ва социалистик мамлакатлар қардош халқлари билан унинг муштакамлиги бораётган дўстлигини, жаҳондаги бошпа мамлакатлар халқлари билан дўстона алоқаларини акс эттириш лозим, деб ҳисобладилар. Ана шундай қимматли наشريниг тақририда руҳда тарбиялаш ишлари янада яхшиланиши, уларнинг билими ва маданий савиясини оширишга ёрдам беради.

Ҳозир энциклопедияни тайёрлаш ишларининг ҳал қилувчи пайти бошланди. Ўзбекистон ССР Фанлар академиясида энциклопедиялар бўлими негизда шу йил

нинг бошида илмий-тадқиқот институт хушқўна эга бўлган ўзбек совет энциклопедиясининг бош редакцияси ташкил қилинди. Энциклопедиянинг редакцияси коллектив составига фаннинг барча соҳаларида шуғулланувчи республиканинг етқиш тўққиз энг йирик олимни киритилди. Бу олимлар раҳбарлигида ўн бешта тармоқ қўли редакцияси иш олиб боришмоқда.

Энциклопедияни тайёрлашда кенг жамоатчилик иштироки эътиборга олинган. Жамоатчилик биринчи сўзларининг лойиҳасини муҳокама қилди. Бу сўзлар асосида томининг макети тўзилган. Яқин вақт ичиде илмининг томининг сўзларини ва макети жамоатчилик муҳокамасига қўйилди. Биринчи ва иккинчи томин шу йилнинг ўзида саксон минг нусхада нашр этиш қўзда тутилмоқда. Қўи томин энциклопедиянинг умумий ҳажми олти юз печат листни ташкил этади.

Иш бошлаб юборилди. Лекин бу муҳим ишнинг муваффақиятли тугалламоқ учун унга гўят зўр эътибор билан қараб, бу ишда республика халқ хўжалиги ва маданиятининг барча соҳаларида ишловчи муштакислар жуда актив иштирок этишлари лозим. Республикадаги бирорта миносатликлари, бирорта илмий ташкилот, бирорта олий ўқув юрти бу муҳим ишдан четда қолмаслиги лозим. Барча ижодий соҳалар ва жамоат ташкилотлари ҳам бу ишда яқиндан туриб қўмақлашлари лозим. Кенгашда Ўзбекистон ССР Фанлар академиясининг президенти О. С. Содиков, Ўзбекистон ССР олий ва ўрта махсус таъ-

лим министри Т. А. Саримсоқов, А. Навоий номидаги адабиёт музейининг директори Х. С. Сулаймонов ва Ўзбекистон ёзувчилар союзининг раиси К. Яппи ана шу ҳақида гапирдилар.

Кенгаш қатнашчилари катта совет энциклопедияси бош редакциясининг биринчи ўринбосари Л. С. Шаумяннинг нутқини зўр диққат билан тингладилар. Л. С. Шаумян Ўзбекистон партия ва совет ташкилотлари, республика олимлари ва барча жамоатчилик энциклопедияни тайёрлашга катта эътибор бераётганликларини таъкидлаб ўтди.

Мамлакатимизда энциклопедия тузатиш иши тобора кенг қулаб ёзмоқда. Сўнги уш беш йил ичидегина қарийб тўқсонга энциклопедия асарлар нашр этилди. Бу ишларга бўлган талаб доимо ортиб боришмоқда. Ҳозирги вақтда қўнаиб бораётган илмий ахборотлар, совет республикаларининг миллий маданиятлари тез юксалиб бораётганлиги бун таъло қилмоқда. Миллий энциклопедиялар, шу жумладан ўзбек энциклопедиясини тайёрлаш ва нашр этиш гўят катта воқеа бўлади.

Кенгашда КПСС Марказий Комитети Сўбсий бюроси аъзоллигига қанадда, Ўзбекистон Компартияси Марказий Комитетининг биринчи секретари Ш. Р. Рашидов нутқ сўзлади.

Кенгаш ишда Ўзбекистон Компартияси Марказий Комитетининг бюро аъзолари ва аъзоллига қанаддагилар И. Г. Анисимкин, Р. Қўрбонов, Н. М. Матчонов, М. М. Мухомонов, Е. С. Насриддинов, М. Т. Турсунов, Ўзбекистон ССР Министрлар Совети Раисининг ўринбосари С. О. Азимов иштирок этдилар. (ЎзТАГ).

БЕКОБОДДАН ХАВАРЛАР

НИЛЛИК ПЛАН
БАЖАРИЛДИ

«Победа» қолхозининг чорвадорлари биринчи кварталнинг ўзидаёқ 240 центнер бўрдоқни ўстириш топшириб, йиллик планни бажариб қўйишди.

Бундай қувончли ютуқни қўзда келтиришда молбоқарлардан П. Жомирзаев ва У. Нилоповларнинг ҳиссалари катта бўлди. Улар 120 беш қорамолнинг ҳар биридан ўртача 220—240 килограмм вазида ўстириш олдидилар. Меҳнатсевар чорвадорлар давлатга қўшимча яна 100 центнер ўстириш етказиб беришга аҳд қилдилар.

Шунингдек, Дзержинский

номли қолхоз сўт соғувчилари ҳам давлатга сўт топшириш бўйича биринчи квартал планини муваффақият билан бажардилар.

ДУН ЭКИШ ТУГАЛЛАНДИ

— Районимизда қалакорлария,— дейди район ишдаб чиқариш бошқармасининг агрономи ўртоқ М. Усмонов — шу кунгача қаланди 3167 гектар ўрғина 2677 гектар майдонга қўзғил ва баҳорчи дон экиб, бу соҳадаги планни бериш билан бажардилар. Шу кунларда улар қўзғил ва баҳорчи экинларни сифатли парварши қилишляпти.

Ф. ЗИДУЛЛАЕВ.

УСТОЗ

БИСОТИДАН

ТУРМУШДАГИ ёмонликни ҳам яхшиликни билгандай аниқ ва пухта билиш керак. Мумкин қадар кўпроқ билиш керак. Тажриба қанчалик рағбатланган бўлса, у иншини шунча юқори кўтаради, тушунича қолгандай.

...ЯХШИ ишлар — яхши ишлар.

Инсон — бу нобилитларидан фойдаланиш йўллари шундай билиш керакки, бу нобилитларидан фойдаланиш керак сари ривожланиши.

МЕН ҳамиша қорин тўғизми устида жуда кўп ғамхўрлик қилганлардан нафатланардим. Гап бунда эмас! Инсон тўғиздан биламди турари.

ИНСОН — муъжиза, дунёга ягона муъжизадир. ИНСОНДАГИ ҳамма нарса — инсонлар учун!

МЕН меҳнатнинг нимадигини билардим: бу ер юзидан барча шод хушрамлиқ, барча яхшироқ нарсаларнинг манбаидир. ОЗГИНА бўлса ҳам, ўз ақлинг бўлсин.

ЭНГ ЯХШИ лавозим, ҳаётнинг энг зўр хурсандчилиги — ўзини кишиларга кераклик ва яқин ҳис этишдир.

ҲАҚИҚАТ — овоз иншининг худосидир! Елгон — куллар ва хўжайинларнинг динидир.

ЎЗИНГИНГ аяма — бу ер юзидан энг фахрли, энг гузал донмиш, мандилидир.

ДОИМО ўқиб керак, ҳамма нарсани билиб ололм дегани! Қанчалик кўп билсанг, шунчалик кучли бўласан.

БОЛАЛАРИНИ севишни тову ҳам уқалай олади. Аммо, уларни тарбия қила билиш талант ва ҳаётнинг чуқур билишни талаб этадиган энг улуг давлат ишидир.

БИЛИМ манбаи — китобни севишгиз!

МЕН ўзимдаги ҳамма яхши хислатлар учун китоблардан миннатдорам.

ТАЛАНТ ишга бўлган муҳаббат орқали ривожланади ва у, ҳатто ўз меҳнати билан фанат ишга ва иш жараёнига бўлган муҳаббатдан иборатдир, дейиш мумкин.

БИЗНИНГ санъатчимиз воқеликдан юқори туриши ва инсонини воқеликдан ажратмагани ҳолда, ундан юксалтириш керак. БИЗНИНГ танқидчиларимиз одатда жуда шошилоқлик билан мактабда ва қораларидо, лекин етарли даражада яхши, ҳамда диққат билан ўқимайдилар.

ГУЗАЛ, етук ва бақувват асарлар яратиб кўнгалардан келадиган кишиларга ёрдам бериб, йўл-йўриқ нурсатиш керак. Шунинг учун рўзга чиқарилган асарларни, истеъдодлари маҳа бўлиши мумкин.

ЮБИЛЕЙ КЕЧАЛАРИ

Қуни кеча шахримиздаги 119-мактабда ҳам мана шундай қизиқарли кечалардан бири бўлиб ўтди. Кечада ўқувчилар томонидан тайёарланган «Горькийнинг таржималари» ҳақидаги «Горький ва ўзбек адабиёти» деган мазмунли кўрсаткич доклады тингланган.

Шундан сўнг 10-«А» синф ўқувчиси Р. Раҳматуллаев «Она» повестидан Павел Вязовнинг сўзларига нутқини, 9-«А» синф ўқувчиси М. Норманов «Вўрон куши ҳақида» кўшиқини ҳамда бир гуруҳа ўқувчилар Горький ҳақида ёзилган шеърлардан ўқиб бердилар. Кеча жуда қизиқарли ва мароқли ўтди.

М. УМАРОВ.

МАНГУ ВА МАҒРУР НОМ

УЛКАН ТАЛАНТ СОҲИБИ

Ҳар бир катта истеъдод албатта кўп қиррали бўлади. М. Горький ҳам шундай эди. У публицист, ёзувчи ва драматург, болалар адабиёти, адабий танқидчи ва назариячи олим, улкан жамоат арбоби ва ёш адибларнинг тарбиячиси, кўп миллатли совет адабиётининг раҳбари ва қатор нашрлар ташаббускори эди.

М. Горький ижоди учун энг ҳаётли белги инсонга бўлган тўғиз муҳаббатидир. Инсон ижтимоий ҳуш остида азоб чеккан ўша машҳур заковилардаёқ ўзининг ҳақиқат қилган эдиб гуманизмининг бош шioriни ифода қилади «Инсон — мағрур жаранг-лайди!» — дея ҳақиритган эди.

Улуғ рус ёзувчиси Максим Горький ўзининг барча асарларида шу инсонпарварлик ғояларини ифода қилган. Унинг бош ижодий қаҳрамонлари ўзларининг инсоний ҳуқуқлари учун, ижтимоий адолатни ўрнатиб ўқиб курашга бел боғлаган кишилардир. Уларни адиб гоҳ Вўронкуш ёки Лочин мисолида раҳмий қилиб, гоҳ Павел Вязовга ўхшаб гоҳ конкрет образларда улуғлайди.

Шунинг учун ҳам Горький жаҳон маданияти тарихида пролетариатнинг оташни қўйиши сифатида, жаҳон маданиятини революция қўриқ билан қамбарча боғлаган адиб сифатида қадрланади. Бу ҳоли В. И. Ленин ҳам қайта-қайта таъкидлаб, ёзган эди: «Горький буюк бадиий асарлари орқали ўзини Россия ва бутун дунё ишчилар ҳаракати билан қамбарча боғлаган».

Кўпқиррали талант соҳиб Горький ўзининг баракали ижоди билан рус адабиётини янги саҳифа очди. Унинг илк асарларида романтик кўтаринкилик, «Макар Чудра», «Қиз ва ўлим», «Изёр-гиль кампир» каби асарларида қаҳрамонлик пароси уни ўқувчилар оmmasига манзур қилди.

Унинг «Болалар», «Одамлар орасида», «Менинг дорифунларим» каби асарлардан иборат бўлган автобиографик трилогияси ҳам бўлиб, инқилобдан аввалги давр рус ҳаётининг энциклопедиясини ташкил қилди. Ўзининг аянч томонларини очинида «Ома Гордеев», «Учовлон» каби Горькийнинг йирик эпик полотнолари ҳам юксак таъсирга созвор.

Рус роман тарихида М. Горькийнинг «Артамоновлар иши» асари алоҳида ўрин тутди. Унда бу тун бош бир синф — буржуазиянинг туғилиш, тараққий топши ва таназул тарихи гоҳ ҳаққоний тасвирланган.

Унинг «Она» повестидан қатор образлари билан ва «Клим Самгиннинг ҳаёти» эпосеидан Кутузов образи мисолида М. Горький революцион синф вакилларининг ёрқин тилларини яратди. М. Горький драматургияси жаҳон театри тарихида янги этапни бошлаб берди. У жамият билмаган ва танганидан лангоғларини саҳнага олиб чиқди. «Тубанларда» пьесасининг қаҳрамонлари орқали адиб ҳаётнинг янги бир соҳасига одамларнинг диққатини қаратади. Аммо, Горький улarga раҳм қилишни, хайру сақда беришни тиламайди, балки инсониятнинг бошига бақолаб, оғир қўлфатлар келтирган ижтимоий тузумни қаттиқ қоралайди.

М. Горький ўз ижоди билан адабиётимиз тарихида социалистик реализм ижодий методининг ёрқин намуналарини намойиш қилди. Бир қанча назарий мақолаларида эса социалистик реализмнинг тўб принципларини илмий жиҳатдан асослаб берди.

Устоз Горький таълим бериб айтган эдики, «адабиётимизнинг асосий қаҳрамони меҳнат аҳли бўлиши лозим. Зотан, инсоннинг бўзалиғи унинг меҳнат жаҳидидаги маҳорати билан белгиланади». Бу фикрларнинг исботини совет адабиётининг азоб мисолида қўрсатиш мумкин. Мазкур ҳол Горький таълимоти ва аънавлари бугунги адабиётимизнинг асоси эканлигини қўрсатади.

Совет адабиётининг отахони М. Горький ёш адибларнинг энг ғамхўр устози эди. К. Федин, Л. Леонов, В. Иванов, Л. Сейфуллина каби ўғил-қизлар адибларга Горький шахсан йўл кўрсатган, уларни адабиётга олиб кирган. Горь-

кий кўпмиллатли совет адабиётининг моҳир ташкилотчиси эди. Шунинг учун ҳам уни украин Иван Ле, қозоқ Мухтор Азиев, туркман Берди Кербобоев ва бошқа ўғил-қизлар адиблар ўз устозлари деб биладилар.

Барча совет адибларининг Горький ҳақидаги фикрларини ифода қилди. Ўзбекистон ёзувчилари 1932 йилда унинг ўзига ёзган таъриқ хатларида бундай деган эдилар: «Максим Горький адабиёт майдонига кирганидан тортди, то ҳозиргача қадар Россия ва бутун дунё ишчилар ҳаракатининг ниқилобий курашига узвий ва фалол иштирок этиб келган, шу буюк синфнинг курашида қамолга етган, курашчан, ташкилотчи ва ўзгартирувчи санъаткордир. Унинг асарлари — ишчилар синфининг қанчаларини иттиҳоти учун бўлган курашда машаққатли, болшевиизмининг штурмида қўриқларида кучли қўриқлари родини ўйнаган шўх асарлардир. У бизга шўро адабиётини қадрларига, буюк пролетар синфининг гоҳий устултиги учун қандай курашмоқлик, душмани қандай пачақламоқ, ҳаётни қандай ўзгартирмоқ ва уни қандай устуллар билан ўргатмоқ кераклигини ўргатади».

МЕҲРИВОН МУРАББИ

Совет ҳокимиятининг биринчи йилларида бошлаларда Урта Осёе газета-журналларида М. Горькийнинг турли асарлари ёки улардан парчалар босилар эди. 1920 йилдаёқ Қўқонда «Мешчалар» пьесаси қўйилган бўлиб, тез орада устоз драматург асарлари репертуарларидан мустақиман ўрин олди. Устоз адибнинг деярли барча нарсаси асарлари энг моҳир ёзувчилар томонидан олдинмаке тили таржима қилиниб, ўзбек тилида катта тираж билан бир неча марта нашр этилди. Унинг ижоди ўзбек ўрта ва олий мактабларида ўргатилган бўлиди. Шундай қилиб, Максим Горький ўзбек халқининг севили адибларидан бири, ўзбек адибларининг севили устузига айланди.

АДИБ ТАРЖИМАИ ҲОЛИДАН

Биринчи революция ара-фасида М. Горький драматургия соҳасида қалам тебратиб, капиталистик жамият яллатилиш фаш асосини руҳдаги пьесалар ёзиб бошлади. «Мешчалар» (1901) ва «Тубанларда» (1902) пьесалари пулар жузласидан-дир. 1904-1905 йилларда уни телигеция, унинг халққа ва революцияга муносабати ҳақида пьесалар («Дачинлар», «Варварлар», «Қуёш болалар») ёзди.

1902 йилда М. Горький фахрий академик қилиб сайланди, бироқ Николай П. нинг амри билан Фанлар академиясига ўтказилган саволлар бер-

тилган. Шу сабаблардан бири уларнинг Горькийдек устозни бўлганлиги ва шу устоз таълими остида тарбия олганлигидир.

Ўзбек совет прозасининг улкан устозларидан бири Абдулла Қодирийнинг тарихий романида Горькийнинг тарихий материалга муносабати, ўтмишни шу бугунги кун кўзи билан баҳолаш, кенг эпик тасвирдаги тажрибалари таъсирини сезиш қийин эмас.

Садриддин Айний М. Горький асарлари билан таржимасида таълиқинини, улар ижодига таъсир ўтказганини ўзи қайд қилади: «Унинг асарларида янги мавзу топдим, айрим тилларни характерлашга ўргандим. Горький повестлар, ҳикояларда ва романида халқ адабиётини ва афсоналаридан усталик билан фойдаланган. Мен ҳам ундан шу санъатни ўргандим».

Максим Горький ғамхўрлик билан парвариш қилган миллий адабиётлар жуда тез ривож топди. Янги-янги санъаткорларнинг номи ва асарлари билан бойиди. Бунини ўзбек адабиёти мисолида яққол кўриш мумкин.

«Горькийнинг сиймосига сажда этишга қадар муҳаббатим зўрдай унга!» — деб ёзган атоқли ўзбек адиби Ойбек. У ўзининг эпик полотноларида устоз Горький аънавларини давом эттирди, ривожлантирди. Максим Горькийнинг «Артамоновлар иши» романида тасвирланган воқеанинг ўтмиши, ҳозир ва келажак деб белгиланган уч бирлики «Қўтлуг қон» романида ҳам сезиш мумкин.

«Энг севаган ёзувчим» М. Горький эди. Мен у кишининг асарларидан «Она», «Тубанларда», «Одамлар орасида», «Менинг дорифунларим»ни айланика севиб ўқиб эдим ва у кишини кўп нарсаси ўргатган эдим», — деб ёзган эди ўзбекининг яна бир таълиқ адиби Рафур Гулом.

Максим Горький асарлари адибларимиз онгига қанчалик таъсир этганини Ҳамид Олимжон яхши айтиб ўтган: «Бу 1928 йилларда эди... Горькийнинг «Менинг дорифунларим» китобини ўқи-

кор қилиди. Самодержавие-нинг ўзбошимчилигига қарши порозилик сифатида фахрий академиклардан Чехов ва Корень берилди».

1905 йилиннг 27 ноябрида В. И. Ленин ва М. Горький биринчи марта учрашдилар. Бу учрашув улар ўртасидан кўп илалик дўстлиқнинг бошлан-ши эди.

1906 йилда М. Горький партия тошпирин билан Америкага борди. Партия унга чет элда рус революцияси ҳақидаги ҳақиқатини айтиб беришни, болшевикларнинг партия касасига пул йиғишни тошпирган эди.

Бу ўқиш энг аввал менинг роман ва ҳикоя китоблари ҳақидаги тушуниқчан парча парча қилди. Иккинчидан, у менинг ўй ва халқларимга шунчалик таъсир қилдики, мен бунини ҳозир ҳам яхши ҳаллиб айтиб беришдан олжизман.

«Менинг дорифунларим» ва «Она» повестида тасвир қилинган ҳодисаларнинг ҳаммаси ҳам эсимда қолмаган, лекин бу икки асарнинг мени қанчалик тарбия қилгани сира ҳам эсимдан чинмас».

Бир гуруҳ ўзбек адиблари Максим Горький билан шахсан учрашганлар ва унинг сўхбатига бўлганлар, Абдулқосим Лоҳутий, Садриддин Айнийлар билан баробар Абдулла Қодирий, Рафур Гулом, Ҳамид Олимжон, Райратий, Ойдин, Хусан Шамс, Раҳмат Мажилий, Назир Сафаров ва бошқа бир қанча адибларимиз Максим Горький билан қилган сўхбатларида, унинг докладыридан ўзлари учун ибратли хулосалар чиқарганлар.

Максим Горькийнинг бадиий ижод ва социалистик реализм ҳақидаги мақолалари ҳам унинг тарбиячилик соҳасидаги фаолиятида катта роль ўйнаган. Хусусан, адабиётимиз олимлар учун Горькийнинг типиклик, конфликт, сюжет, бадиий асар тили ҳақидаги фикрлари жуда қимматлидир.

Лазиз ҚАЙОМОВ.

филология фанлари доктори, профессор.

ШАРҚДАГИ ШУҲРАТИДАН БИР ШИНГИЛ

А. М. Горький, «санъат худди қўшдек одамида ғайрат уйғотган», деган эди. Чиндан ҳам Максим Горькийнинг ижодий санъати Россиядан чиққан бир қўшдек одамро тарқалди ва фақат Европа, Америка, Африка, Австралия қитъаларидагина эмас, Осиёда ҳам миллионлаб ўқувчиларга ва кўп адибларга ғайрат манбаи бўлди. Зотан, у жаҳон тарихидаги янги адабиётнинг байроғи эди. «Янги адабиётнинг байроғида — Горькийнинг юраги, бу қалбда эса, — одамга тинчлик туйғуси!» — деган эди машҳур ҳинд адиби Кришан Чандр.

Шарқшунос олима Доийе Валиева Максим Горькийнинг Шарқ халқлари тилларидаги нашрлари ва шарқ адиблари ижодига таъсир ҳақида қизиқ маълумотлар берган бир мақолада шундай деб ёзган эди: «У Шарқнинг Сун Ят-Сен, Кришанаварма, Кама каби жамоат арбоблари билан ёзишларида мустахлак ва эзилган халқларнинг ҳомиеси сифатида, интернационалист ва гуманист сифатида намоён бўлган эди... 1907 йилда Мисрда муаллим ва таржимон Салим Қўббай томонидан Горький асарларидан тўплам нашр этилди... Эронлик олим Саид Нафисий Горькийнинг дастлабки ҳикоялари Эронда 1908 йилда таржима бўлганини хабар қилди... Горький вафотидан сўнг Шарқнинг ҳамма мамлакатларида мотам мажлислари ўтказилди, газета ва журналлар бу хусусда катта-кичик мақолалар эълон қилди. Горький ҳаёти ва ижоди ҳақида китоблар таржима этилди... Эронда «Максим Горький хотира-сига» номли тўплам, «Меҳр» журналида унга бағишланган мақола-лар босиб чиқарилди. Дамашдаги «Аттолея» журнали унинг ижодига бағишлаб махсус сон чиқарди... Хиндистонда эса Горькийнинг энг кўп тарқалган асари «Она» повестидир. 20-йиллардан бошлаб бу асарнинг бир неча таржимаси эълон қилинган бўлиб, уни ҳозир ҳиндий, урду, маратх, бангали, тамил, мадалял ва бошқа тилларда сўзловчи халқлар ўз тилларида ўқимокдалар...»

1967 йилда Цейлонда бўлганимизда мен Максим Горький асарлари бу мамлакатда қанчалик машҳур ва маъқул эканлигини қалбим ҳис қилдим. 11 ноябрда Коломбодаги агаида Нучегода деган ерда жойлашган бўлди унинг персентини кўрган болдик. Совет олимларини «Видеозан» университетини вице-канцлери руҳий ароб Раҳула қабул қилди. Сўхбат охирида бу университетта Максим Горькийнинг портретини эсдалик учун қўйилди қилди.

Суратини ола-туриб, Раҳула ҳажон билан гапирга кетди:

— Максим Горький жаҳондаги энг ақолиб адиблардан бири. У халқдан чиқиб, халқни ўйлаб ижод қилган. Мен унинг асарларини яхши қўраман. Инглиз тилида ўқинаман.

Цейлон халқининг атоқли адиби Мартин Викрамасинге билан учрашганимизда сўхбат яна ижод, адабиёт ва Горький ҳақида кетди: — Мен Горькийнинг асарларини 17 ёшдан буюн ўқийман, — дейди Мартин гурур билан.

Уни эшитиб туриб, ичимда ҳисоблайман. Ҳозир у 77 ёшда, демак, 1907—1908 йиллардан буюн у Горькийни билади. Ҳа, Ҳа, М. Викрамасинге Горький ижодини жуда юқори баҳолаб, уни адибларга ибрат қилиб ташлади.

Бу Цейлон адабиёти отахонининг жуда қадрий фикри. Шунинг учун у Горький мавзусига бир неча марта мурожаат қилган. Шундай қилиб, М. Горький ўзининг обрўси ва асарлари билан она-Ватанининг сарҳадларидан анча йироқда ҳам унинг обрўйига обрў қўшмоқда.

Максим Горькийнинг ижоди оламшумул аҳамиятга эга. Бу ерда айтилганларнинг барчаси шулардан бир шингил.

Ҳақиқий истеъдодлар ҳақида гап кетганда, айтилдики, уларнинг устидан ҳатто вақт ҳам ҳумиронлик кучини ўқотиб қўяди. М. Горький шундай даҳолардан бири. Юз йил унинг мангу ҳаётини бир қадам ҳолос. Нафосини қадрлайдиган инсонлар дунёда бор экан, Горький сингари улуг санъаткорлар ҳамиша барҳаёт бўлади.



А. М. Горький (1934 йил). Э. Евзерикин фотоси, (ТАСС фотохроникаси).

УНУТИЛМАС УЧРАШУВ

Мен 1929 йили ёзда Ялтадаги Файзулла Хўжаев номли «Ўзбекистон» санаториясига борган эдим. Орадан ўн кунча болларига тўлиқ жавоб беришга ҳаракат қилдим.

Қўлимда араб алифбесидан чиққан Абдулла Қодирийнинг «Ўтган кунлар» романи бор эди. Горький бу китоб муаллифи, кўтарилган мавзу ҳақида сўрашди. Биз роман ҳақида сўзлаб бердик.

Савол-жавобдан сўнг сарой атрофидаги боғни биргаликда сайр қилдик. Богдаги меваларнинг қай бири бизнинг Асакмизда борлигини айтдик. Орадан икки кун ўтган, учаламизга Ялта истироҳат боғига таклифнома келди. Богда Максим Горький партия ахлоқи ҳақида жуда мароқли доклад қилди.

Гарчани бу тарихий учрашувга 39 йил ўтган бўлсада, улуғ инсон доимо кўз ўнгимда жонланган турлади. Ҳа, ГИЙДОШЕВ.

Рус тилини яхши билишганига қарамай Носимхон, Аҳмаджонларнинг кўмагида Горький саволларига тўлиқ жавоб беришга ҳаракат қилдим.

Қўлимда араб алифбесидан чиққан Абдулла Қодирийнинг «Ўтган кунлар» романи бор эди. Горький бу китоб муаллифи, кўтарилган мавзу ҳақида сўрашди. Биз роман ҳақида сўзлаб бердик.

Савол-жавобдан сўнг сарой атрофидаги боғни биргаликда сайр қилдик. Богдаги меваларнинг қай бири бизнинг Асакмизда борлигини айтдик. Орадан икки кун ўтган, учаламизга Ялта истироҳат боғига таклифнома келди. Богда Максим Горький партия ахлоқи ҳақида жуда мароқли доклад қилди.

Гарчани бу тарихий учрашувга 39 йил ўтган бўлсада, улуғ инсон доимо кўз ўнгимда жонланган турлади. Ҳа, ГИЙДОШЕВ.

ИЛМИЙ КОНФЕРЕНЦИЯ

Мантабимизда яқинда улуг пролетар ёзувчиси М. Горький ҳаёти ва ижодига бағишланган ўқувчилар илмий конференцияси бўлиб ўтди.

Конференцияга олдиндан пухта ҳозирлик қўлган эдик. Кутубхона-ни гузал қилиб безатдик. Экспонатлар улуг адиб ҳаёт йўлини ҳикоя қиларди.

Конференцияни мантаб директори, Ўзбекистон ССРда хизмат кўрсатган ўқувчиси А. Шукров очди. 9-синф ўқувчиси У. Шайхон М. Горькийнинг «Вўрон куши қўшиғи» шеърини адиб айтиб бергач, бирин-кетин ўқувчилар ўзларига тошпирлаган темалар бўйича сўзга чиқдилар. Б. Асқарқўнаев, В. Нурмухамедов, О. Лутфуллаев каби ўқувчиларнинг адиб ҳақида қилган докладыри айниқас қизиқарли бўлди.

Илмий конференция мантаб бадиий ҳавасорлари томонидан тайёрланган концерт билан якунланди.

Ш. ИНОЯТОВА, 150-мантаб ўқувчиси, Тошкент, Киров райони.

МАКСИМ ГОРЬКИЙ

Павел ЖЕЛЕЗНОВ

(ПОЭМАДАН ПАРЧА)

Ўттиз тўртинчи йил
Август ойида
Адиблар тўлалиди,
Биринчи сўзд.
Мамлакатнинг ҳамма-ҳамма жойида
Меҳмонлар йиғилди, бари қардош, дўст.
Бу ерда белорус ўзбеки кучар
Янги романини этиб армуғон.
«Ингирманчи аср Гомери» жушар,
Шеър айтар
Колхозчи лезгин Сулаймон,
Кекса адиблар ҳам шу ерда ҳозир,
Опоқ соқоллари ёғду тўкарди.
Енида навқирон, комсомол шоир
«Серп и молот»нинг моҳир тоқари.
Билдурин қандиллар нурдаста янгли,
Нур ёғар, нур ёғар, ҳаммаёқ ёғур.
Колонна ва заллар тамом ёғудда,
Барн акс этади улкан кўзгудда,
Худди кечагидай ёлғизда ҳамон,
Горький сўз бошламай
Бир пас тутқанди.
Деди у: шартини «Юпитер» шу он,
Ўчириб бўлмасинки у шамчироқни?
Маърузачиларнинг сўзини эшитган,
Минбарга қайтадан чиқаркан устоз
Деди: «бўйруқбозлик керак эмас ҳеч,
Бунақа ҳўқуддан бўлганимиз халос!»
Горький сарфшоларга бир қараб аядак
Гимн таъбуси қилар
Ва сўзлар таққор:
«Ўзгармоқ — тажриба алмашиш демак,
Ҳа, шундай,
Ўзгача бўлмади душвор!»

Лекин хотирамдан жой олди қуқур
Бошқа бир воқеа, бошқа бир ҳолат.
Горькийнинг қўлгади минбарга чиқиб
Меҳнаткиш халқимиз вакили шод.
— Ассалом алайкум! — тошкентликлар ҳам
Севили устозни кучоқлаб ўпди,
Унга кийингидай яшил бекасам.
Бошда ялғизда гузал чуст дўппи.
Кейин ишчи Тула кўрсатди ўзини.
Соғна этди унга улкан савоёр.
Ҳа, оташ савоёр, оташ қалб сўзи,
Енида-чи, унинг бешотари қам бор.
Горький раҳмат айтиди барча меҳмонга,
Деди: — «ҳамма соғва азиз, таъсирли.
Аммо ростин айтсам, ҳозирча менга,
Туланнинг қурол — милтиқ қадри!»
Шундай деб милтиқни елкага олди,
Тигини қаратди тўғри осмонга.
Денгиздай қайқалиб зал ҳам қўзғалди,
— Ҳа, Горький оларкан ёни нишонга —
Ҳар ерда,
Ҳар қачон голиб келамиз!
Ҳар кимнинг қалбига қайқалди шу ҳис,
Кейин шу ҳаракат, шу нигоҳини ман
Эсладим, ўт кечиб кирганда жангга.
Эсладим, солдатлар ботирлик билан
Майлонда фашистни белагач қонга.
Ҳа, Горький
Кўксини қилганча қалқон
Энг олдинги сафда турган каби тик.
Оташ сўзи билан бўлиб қўмондон
Сафимизда мангу қолди у тирик!
Юсуф ШОМАНСУР таржимаси.



1932 йили 26 октябрда А. М. Горький уйда ёзувчилар билан учрашув.

Д. Н. Яр—Кравченко ва А. П. З

ВОЛГА СОҲИЛИДА

Икки улкан дарё — Волга ва Ока бир-бири билан туташган хушманзара ерда жойлашган бу шаҳар киши диққатини ўзига жалб этади. Ҳозир бу ерда қиш, совуқ, ҳаммаси қалин қор билан қопланган бўлишига қарамай, шаҳар ўз латофатини йўқотган эмас. Унинг ҳусни-жамоли қишда ҳам ўзига хос ажиб манзара намойиш этган, томоша қилиб тўймайсан қиш.

Оқ қалпоқ кийиб олган уйлар, уй деразаларидан табиат нақшларини қор шодасидан марварид таққан доғлар, дарё соҳиллари, қишда гиштин деворли қадимий Кремль қалъаси, қор уюмларини ўқидан-бўқидан тўзғитиб турган изгирини шамол, одамлар билан бўла, сериатив қўчалар... Горький шаҳри билан дастлабки танишувимиз шулар, дан бошланди. Унинг бўла ва фусункор қиёсасига мафтун бўлмай илож йўқ.

Мамлакатимизнинг энг йирик ва қадимий шаҳарларидан бири бўлиши Горький шаҳри дастлаб буюк ёзувчи, социалистик реализм адабиётининг асосчиси Алексей Максимович Горькийнинг номи билан аталганлиги ҳақидадан аҳамиятга эришди. Бу ерда Горький туғилди, ўсди, воляга етди. Унинг болалик ва ёшларини йиллари шу ерда ўтди. Горький шаҳри буюк адабнинг ватанидир.

Шаҳар тарихи билан танишар эканмиз, бу ердан аjoyиб кишилар етишиб чиққанлигини кўрамиз. Максим Горькийдан ташқари, Коммунистик партия ва Совет давлатининг атоқли арбоби Я. М. Свердлов, Н. А. Добролюбов, Н. И. Лобачевский, М. А. Балакирев, машҳур учувчи П. Н. Нестеров сингари қатор таланти кишилар ҳам шу шаҳарда туғилган. В. И. Ленин бу ерда бир неча бор келиб, маҳаллий марксистлар билан революцион иш олиб борган.

Горький шаҳри улуг ёзувчининг ҳаёти ва ижоди билан чамбарчас боғланган. Алексей Максимович ўз ҳаётининг қариб ўттиз йилни турли даврларда шу

ерда ўтказди. У шаҳарнинг иттимоний-сиёсий ҳаётида фаол иштирок этди, зўр сабот билан революцион гояларни тарғиб қилди, халқ оммасини озодлик ва адолат учун курашга даъват этди, қатор бадиий асарлар ёзиб, уларда меҳнаткаш инсонни улуғлади.

Максим Горький яшаган, ижод қилган жойлар бу ерда жуда кўп. Бу хил жойлар сони 100 га яқин бўлиб, уларнинг ҳар қайсиси ўз тарихига эга. Аммо улар биргалликда М. Горький ҳаёти ва ижодининг ёрқин саҳифаларини ташкил этади. Биз улардан айрим-айримлигина кўздан кечиридик, ҳоло.

ЎТМИШГА САЁҲАТ

Автобус Ковалихинская кўчасидаги 33-уй ёнига келиб тўхтади. Уйин томоша қилдик. Максим Горький шу ерда туғилган экан. Тарихий ёдгорлик сифатида сақланиб қолган маскур уй ёғоч-тахтадан ишланган бўлиб, шу хилдаги рус уйларидан сира фарқ қилмайди. Никитин Новгород (Горький шаҳрининг аввалги номи) ўша пайтда асосан шундай уйлардан иборат бўлган.

— Бу уйнинг ўз тарихи бор, — ҳикоя қилди экскурсоводимиз, — илгари у Алексей Пешковнинг бусаси Каширинга тегишли эди. Василий Васильевич Каширин кустар типидagi бўёқчилик устaxonасининг эгаси бўлиб, бироз бойиб олган. Ковалихинская кўчасида бир неча уй қуради ва уларни ижаратга беради. Аммо кейинчалик унинг бозори касод бўлиб, бу уйларни сотишга мажбур бўлади. Худди шу кезларда Кашириннинг қизи Варвара пермлик йигит Максим Пешков билан танишиб қолади. Улар бир-бирларига кўнгли қўядилар. Отасининг қаршичилигига қарамай, Варвара турмушга чиқа-

ди ва Максим билан яшай бошлади. Дастлаб улар бошқа уйда турнашди. Варвара билан отаси ўртасидаги муносабат яхшиланган. Кашириннинг мана шу уйига кўчиб ўтишди. 1868 йил 28 март кунини Пешковлар оиласида ўғил туғилди, унга Алексей деб исм қўйдилар. Алексей оилада туртинчи бола эди. Унгача туғилган Александр, Екатерина, Василийлар ешлгида ноубуд бўладилар. Пешковлар оиласи бу уйда 1871 йил баҳорига қадар яшайди. Сингари улар Астрахань шаҳрига кўчиб кетдилар.

Биз уй ичиди кўрмоқчи бўлдик. Аммо экскурсоводимиз эътироз билдирди. Маълум бўлишича, ҳозир бу уйда Максим Горький оиласига ҳеч қандай алоқаси бўлмаган бошқа оила яшаркан.

КАШИРИНЛАР УЙИ

Бу ердан тўртта Каширин уйига йўл олдик. «Каширин уйи» деб ном олган бу уй ҳозир музейга айланган. У Успенский (ҳозирги Почтовал) кўчасининг бошланғичида жойлашган. Уй деворига ўратилган мармал тахтадаги ёзувини ўқиймиз: «Бу уйда ешлик даврида 1871—1875 йилларда Алёша Пешков (М. Горький) яшаган». Бир қаватли ёғоч уй ёнидаги столба диққатимизни жалб этди. Столба устига ўша даврдан хотира сифатида қолган қадимси кўча фонари ўратилган.

Дарвозадан ичкарига киравиз. Торғина қия ҳоли, атрофи девор билан ўралган. Девор устида миҳраб ўрнатилган. Деворнинг қиёғи қўйилган. Рўпарада, ҳовли бурчагида Каширин буванинг бўёқчилик устaxonаси жойлашган. Бу ҳовли торғина узун йўлакни эслатади. Ўнда баланд печка бўлиб, унга учта катта дошқозон ўрна-

тилган. Афтидан, турли матоларни шу қозонларда бўйшаган. Ҳозир эса улар бўм-бўш турибди. Чап томондаги узун тахта устида 3 дона оғир темир дасмол кўзга ташланади. Шу дасмолларга тикиллиб, М. Горькийнинг «Болалик» автобиографик повестида тасвирланган қизик воқеалар ёдимга тушди. Бу воқеаларни эслаганимда гоҳ кўл-қўл қистар, гоҳ эса юрагимда ўша одамлар тақдирига нисбатан қизик-қизик ачиниш ҳисси пайдо бўлади. Бу ердаги бошқа асбоблар: бўёқча ишлатилгандини чўмич, катта-катта ишча идишлар, эски фонарь ва ҳоказолар ҳам Каширин буванинг касбикоридан далолат беради.

Бўёқхонага ёнма-ён отхона жойлашган. Бу ерда от-арава анжомларини кўриш мумкин. Ҳовлини кўздан кечириб, бўлагач, уй ичига кирдик. Каширинлар уйи асосан, кичик-кичик уч хонадан иборат экан. Хоналар ичи қоронғироқ кўринади, кичик деразалардан ёруғлик кам тушгани учун шундай бўлса керак. Уй ичи торлигини сезиш қийин эмас.

Алёша онаси билан бу ерга келганида уч ёшда эди. Пешковлар Астраханга кетган, оила бошига оғир мусибат тушди. Оила бошилик Максим Савватиевич касалга дучор бўлиб, оламдан кўз юмади. Варвара эса икки ёш бола билан қолади (Алексейдан сўнг Максим туғилган эди). Акулина Ивановна (Горькийнинг она томондан буви) уларни Никитин Новгородга олиб келади. Аммо Каширинлар уйида уларни яхши қўйиб олмаганлар ҳам бўлиди. Каширин бува-нинг ўғиллари Яков ва Михаил Варварани ота меросига ортиқча даъвогар деб билдилар. Бу уйдан шовқин-сурон, уруш-жанжал, мерос талашини мижароси сира ари-масди. Ана шу қўнғилсиз воқеа-

ларин эслаб М. Горький кейинчалик, ҳозир ўтмишни хотирлаб, шундай ҳодисалар рўй берганлигига сира ишонгим келмайди, деб ёзган эди.

Уйнинг кирверидаги биринчи хонасида Каширинлар ошхонаси жойлашган. Хона ўртасига қадимий стол қўйилган. Чапда баланд печка. Алёша кўпичта шу печка устига чиқиб ётарди. Шинда эски чирок осилган. Бир чеккида ушб скамейка турлипти. Каширинлар оиласида жазога дучор бўлганларни ечтириб, шу скамейка устига қўйиб қолмаслиги учун Каширин бува уни доим сувга солиб қўйган. Хона ичидидаги бошқа асбоб-анжомларни кўздан кечиришда давом этамиз. Уларнинг ҳар бири Каширинлар ҳаётининг қай йўсинида ўтганлигини далолат беради. Каширинлар оиласига мансуб бўлган кийимлар, идиш-товуқлар, девордаги суратлар, самовар, гитара — буларнинг ҳаммаси ўз тарихига эга.

Каширин буванинг хонасига ўтамыз. Ундаги анжомлар ўша баджаҳл, гоҳ меҳрибон, зolim гоҳ одил, мушкул ҳаёт кечирган қизик қиёсани тавдалантиради. Ундан Горькийнинг буви — Акулина Ивановнанинг хонасига ўтилади. Бу хонада қандайдир соддалик, меҳрибонлик, болақонлик руҳи сезилади. Бувиининг ёғоч ўриндиғи, ёстиқ-тўшаклари, қўлақлари, қўлда тўқилган турли буюмлари ва бошқаларга қараб, Горькийнинг повестида жонланган севимли эканлиги ёшларимизга сира халғига келтирилган Алексей ёшда давом этиб, ўлга кирверидидаги айнада тўхтади.

КОРОЛЕНКО ҲУЗУРИДА

Машҳур рус ёзувчиси Владимир Галактионович Короленко

М. Горький ижоди билан биринчи бўлиб танишган киши эди. У Горькийнинг дастлабки ёзган ҳикояларини кўздан кечирибгина қолмай, ёш ижодкорга бир неча бор фойдали маслаҳатлар берган ва уни ижодда тўртти йўл сари етаклаган. Кейинчалик М. Горький ўз ижодий фаолиятида Короленконинг қанчалик буюк роль ўйнаганлигини эслаб, унинг хизматларини алоҳида таъкидлаб ўтади.

Короленко кўчаси, 11 а уй. Бу ерда икки қаватли ёғоч уй бор. 1888—1896 йилларда В. Г. Короленко ўз оиласи билан шу уйда яшаган ва ижод қилган. Максим Горький биринчи марта Короленко билан шу ерда учрашган экан. Бу даврда Короленко ёзувчи сифатида кўпларга танилган. Горькийни эса ҳали ҳеч ким билмасди. М. Горький ёзувчиликка кўла уриб, 1889 йили бир неча шеър ҳамда «Несча дуб дарахти ҳақида қўшиқ» поэмасини ёзди ва дастлабки бадиий асарларини тажрибали ёзувчи мухолафасидан ўтказмоқчи бўлади. Шу мақсадда у Короленконинг уймага келади.

Қиш пайти. Ҳаммаёқни қалин қор қоплаган. Изгирини шамол бадалани жулжитди. Ёш Алексей Пешков ёзувчи Короленконинг уйига келганида ҳовлида қор қураётган, тўладан келган. Кундуз қалпоқ кийган кишини кўради. Бу одам Короленко эканлигини сира халғига келтирилган Алексей ёшда давом этиб, ўлга кирверидидаги айнада тўхтади.

— Шунда ҳалиги одам: — Сизга ким керак, йигитча? — деб сўрайди.

— Короленко керак эди, — жавоб қилди Алексей.

— Короленко мен бўламан, — дейди ҳалиги одам.

Шу тариқа Горький билан Короленконинг биринчи учрашуви рўй берди. Бу учрашувини Горький кейинчалик «Короленко даври» деган оверкида тасвирлади.

Атоқли ёзувчи ёш Горькийни уйга олиб киради ва унинг поэмасидagi камчиликларни рўй-роост кўрсатиб ўтади. Мен унинг эътирозлари тўғрисидаги ахши сездим



А. М. Горький.

ва унинг сўзларига қўлоқ солиб, ёзувчилик осон иш эмаслигини англадим, деб ёзганида кейинчалик Горький.

Бу учрашув Горькийга шу қадар кучли таъсир қилдики, у ёзувчилик меннинг ишим эмас экан, деган қарорга келади ва икки йил ҳеч нима ёзмайди. Кейин эса В. Г. Короленконинг ҳақиқий таниқиди ўзига кўп фойда берганлигини тушуниди ва янги асарлар ёзишга киришади. Короленко бўлса қўладан келган ёрдамни аямая, Горькийга ҳақиқатан мадд бериб турди. Шунинг учун ҳам М. Горький аjoyиб инсон ва ёзувчи Короленкога нисбатан бутун умри бўли қизгин муҳаббат ва ҳурмат билан қаради.

Революция буронкуши — Максим Горькийнинг ҳаёти ва ёрқин ижоди, унинг ўлмас асарлари ер юзидagi ҳақиқат тараққийларар инсонларга манзур ва машҳур бўлганлигининг боиси бор. Бу ёзувчининг инсонияти ва унинг қадриятининг кўзга кўринадир. Ёшларимиз, М. Горький айтганидек, инсон — бу мағрур жаранг-лашди!

Т. РАСУЛБЕВ,
Горький шаҳри.

Максим ГОРЬКИЙ.

МАРКО АФСОНАСИ

Яшар эди тўқайда пари,
Дарёда у чўмиларди гоҳ.
Балиқчилар тўғида бир кун
Илинди-ю, қолди бағовоҳ.
Балиқчилар хўрқиди, лекин
Улар аро навбиди Марко —
Вағрини очди эҳтирос билан,
Солди паридан танҳо.
Пари бўлиб-хўди навваход,
Чайир қўлда тўлғонар экан —
Тикилганча Марко кўзига,
Қулар эди алла нимадан.
У Марконин эркалади сўнг —
Бўлгунча томи гарбидон,
Шомда қолди Маркода ҳасрат,
Пари бўлди қайғадир гўмдон.
Энди Марко Дунай бўйлари
Эрта-ю, кеч кезади ёлғиз.
Инграб излар: «Қайда у пари?»
Тўқилларчи, қулар:

«Билмайми?»
У қичқирди: «Йўқ, сиз
паридан —
Бўса олиб, сўйлайсиз ёлғиз!»
Ва парини излаб, Дунайга —
Ўзини олди тентак бу ўғлон.
Чўмилди Дунайда пари
Чўмилгандай бу гапдан олдин.
Энди йўқди Марко ва лекин —
Унда қўшиқ, қарақайли, қолди.
Сичиқ, ерда оғиз кўрт каби
Сўрғаласиз беғир, бешури.
На сиз ҳақда тўқиди эҳтиш,
На сиз ҳақда қўшиқ тўқилди!

О. МУХТОРОВ,
таржимаси.



А. М. Горький Л. Н. Толстой ҳузурида.

А. И. Макаров чизган расм.

АДИБ ТАРЖИМАИ ҲОЛИДАН

● 1906 йилнинг охиридан бошлаб етти йил мобайнида Горький Италиянинг Капри оролида яшайди. 1908 йилнинг апрели ва 1910 йилнинг ёзида

В. И. Ленин Каприга, Горький ҳузурига бориб.
● 1906 йилда М. Горький «Душманлар» пьесаси ва «Она» повестини ёзди. «Она»

нинг қўл ёзмасини ўқиб чиққан. В. И. Ленин Горький билан суҳбат вақтида бу китобнинг айна ўз вақтида ёзилганлиги ва у революцион ишчилар ҳаракати учун жуда фойдали эканлигини таъкидлади.

ҲАММА ТИЛДА, ҲАММА ДИЛДА

Инсониятнинг энг буюк кашфиётларидан бири бўлган китоби ҳеч ким Горькийчаликни кўп таърифламаган, десак янглишмаган бўламиз.

Унинг «Китоби севинг, у билди манбандир» ёки «Эзимиздаги ҳамма яхши хислатлар учун китобдан миннатдорона» каби аjoyиб сўзларини ҳар биримиз мактаб дарсликлариданок билиб, ўқиб олганмиз, улар қалбимиз, хотирамизга чуқур сингир кетган. Китоба бўлган бундай аф меҳр-муҳаббат сатҳларини улуг адабимизнинг автобиографик қиссаларида ҳам, ҳикоя, очерк, танқидий мақола-ларидида ҳам, кўлаб ишчиларга ёзган хатларида ҳам кўлаб учратаемиз, бу сизда китоба ёхдос уйғотди.

Горький асл инсонини, унинг ижодий, ақлий ва жисмоний қамолотини, бахт-саодат ва эрк учун курашини улугворликни китобхоналарини «ҳаёт дарслиги», деб атади. Унинг ёзган асарларини ҳам худди шундай ҳаёт дарслиги дейиш мумкин. Горькийнинг инсониятга қолдирган неча ўнлаб китобларини эндиликда гўзаллиги ва куч-қудрати билан бутун дунёни ҳайратга солган рус адабиётининг аjoyиб намуналарини сифатида дунёнинг ҳамма бурчларида учратиш мумкин.

«Бизнинг адабиётимиз — бизнинг фаҳримиз, бизнинг миллат сифатида яратган нарсаларини эди у. Эндиликда Горький бутун маҳонда яна шу адабиётнинг улкан вақили, маданият арбоби, пролетар адабиётининг асосчиси сифатида мат-лум та машҳурдир. Бунини Горький асарлари дунёнинг турли мамлакатларида гўлаб тилларда нашр қилинганлигидан тўғрисидаги кўпгина айрим маълумотлардан ҳам билишимиз мумкин.

1900—1955 йиллар ичиди Максим Горький асарлари чет элда 2900 марта 47 тилда босиб чиқарилган. 6470 марта таржима қилинган. Кейинги 1958—64 йилларда эса дунёда унинг 600 га яқин китоби таржима қилинди.

Буюк ёзувчининг асарлари чет элда кейинги вақтларда ҳам қайта-қайта таржима этилмоқда, нашр қилинмоқда. Масалан, Норвегияда Горький асарларининг 6 томлиги чиқарилди. Францияда эса 22 томлик асарлар тўпламини босиб чиқариш тўғрисида Англия ва Францияда эса «Болалик», «Одамлар орасида», «Менинг дорилфундуларим» трилогиясининг янги нашрлари китоб магазинларида пайдо бўлди. Машҳур «Она» повести эса АҚШ, ГФР ва Францияда қайта чиқарилди. «Италия эртаклари» эса айрим китоб қоллида ГФР ва Индонезияда нашр қилинди. Югославиянинг Скопье шаҳрида македон тилида Горькийнинг бошқаларга атаб ёзган асарлари чиқди. Аргентинада эса «Горький адабиётдаги педагог сифатида» номи билан абадий-танқидий мақолалар тўпламини учратиш мумкин. Италия халқлари тилларида ҳам улкан адабнинг қатор асарлари китоб бўлиб чиқди.

Табиқини, биз бу ерда фақат айрим мамлакатларимизда тилга олдик. Горький ҳикоялари, қисса ва романлари, жўшқин публицистик ва танқидий мақола-лари ҳозирда фин ва ҳинд, япон ва корея, араб ва немис, турк ва испан, бошқа ўнлаб тилларга ҳам таржима қилинган.

М. Горький ватани бўлмиш бизнинг мамлакатимизда улуг пролетар адаби, маданиятимизнинг атоқли арбоби, ёзувчиларимизнинг кат-

та устози, айниқса зўр ҳурмат-иззат билан тилга олинган. Халқимиз унинг асарларини ҳақиқатан севиб ўқийди, адоққ-лайди, улардан яшаш ва курашини ўрганади.

Горький асарлари революциядан аввалги йилларда бир миллиондан ортиқроқ нусхада босиб чиқарилган эди. Совет даврида эса улар салкам 2700 марта нашр этилди. Уларнинг жамъи нусхаси бир юз йил миллионга яқинлашиб қолди.

Горький бепоян мамлакатимиздаги ҳақиқат қардош халқларнинг ҳам қадридон адабиёти. СССР халқларининг олтишдан ортиқ тилига таржима этилганлиги — бунинг яққол далили эмасми? Ҳазер тилида эса унинг уч йилдан тўплами яқиндагина нашр этилди.

М. Горькийнинг дастлабки асарлар тўплами совет даврида 1924—1928 йилларда ўн минг нусхада нашр этилган эди. Кейинчалик чиқарилган ўттиз томлиқ тўплам эса 350 минг нусхада чоп қилинди. Ёшларимиз «Она» повести 200 марта 54 тилда етти миллион нусхада босиб чиқарилди.

Улкан адабимизнинг 100 йиллик юбилейи шарафига нашрга тайёрланаётган унинг асарлари юқоридаги рақамларга яна рақамлар қўшади. Юбилейга атаб, 136 асар босиб чиқарилади. Шунлар орасида «Прогресс» нашриёти томонидан инглиз (беш томлик), испан, араб, форс ва бошқа тилларда чиқарилаётган китоблар ҳам бор.

Яқинда Иттифок Министрлар Совети ҳузуридаги матбуот комитети М. Горький номидаги Жаҳон адабиёт институтини иш-тироқда улкан совет ёзувчиси ва арбоби асарларининг тўла академик нашрини тайёрлашга

қарор қилди. «Наука» нашриётида чиқариладиган янги тўла-лам Алексей Максимовичга қўйилган энг улугвор ёдгорлидир. Жаҳон олтиш уч йилдан иборат бўладиган бу нашрда адабнинг бадиий асарлари (25 том), уларнинг турли вариантлари (8 том), танқидий—публицистик асарлари (12 том), ҳамда мактублари (18 том) ўрни олади. Унга ҳали бизга маълум бўлмаган 150 дан ортиқ асар ҳам киритилди.

Мамлакатимизнинг бошқа йирик нашриётлари ҳам шунингдек янги асарлар тўпламларини нашрга тайёрлаб қўйган. Жумладан, Москвадаги «Бадий адабиёт», «Ёш гвардия», «Болалар адабиёти» нашриётларида ёзувчининг уч китобини чиқарилади. Москва-нинг «Фан» нашриёти эса «Бо-силмаган мақола ва парчалар» китобини, «Ёш гвардия» нашриёти эса «Адабий портретлар» тўпламини, «Совет ёзувчиси» нашриёти К. Фединнинг «Горький бизнинг орамызда. Абадий ҳаёт лавҳалари» номи машҳур китобини китобхоналарга тақдим қилади. Ҳазер тилида ҳам бошқа қардош тиллардаги сингари, Горькийнинг янги асарлар тўплами тайёрлан-ди.

Максим Горький номи шу кунларда дунёнинг турли мамлакатларида неча ўнлаб тилларда қайта-қайта тилга олин-япти. Унинг инсонга жўшқин меҳр-муҳаббат ҳисси билан тўлиқ асарлари ўқиланти, ёганиланти, эрк, адолат, тинч-лик ва социализм учун қуваши-га даъват қиланти Горький номи маҳонда мағрур янграмоқ-да!

И. СУЛТОНОВ.

ГОРЬКИЙ ХОТИН-ҚИЗЛАР ҲАҚИДА

Одатда оналар ҳақида фикр юритганда М. Горькийнинг қўйидаги сўзлари эсга келади: «Ҳаётда барча галабаларнинг битмас-туганмас сарчасимаси бўлиш орани кўларга кўта-райлик!».

«Инсон эришган энг ҳимматли нарсаси — аёлини севини, унинг гўзаллиги олдига таъзим этиш қобилиятидир: оламдаги ҳамма гўзаллик аёлларга бўлган муҳаббатдан пайдо бўлиб», — дейди М. Горький.

Муҳтожлик, ҳўрлик, аулм нима эканлиги ёшларимизга сира халғига келтирилган Алексей ёшда давом этиб, ўлга кирверидидаги айнада тўхтади.

Горький ижодида хос бўлган

фазилат — инсон ҳудратига, унинг келажигага йишон — хотин-қизлар ҳаётидан олиб ёзилган асарларида ҳам ҳосидир. Горький «Инсоннинг турли шайхоналарида қийинчиликлар азоб-уқубатлар билан болага ҳаёт берган онани улуғлайди. Онанинг тарих тараққийтидаги ролига катта баҳо беради, унинг кучига, революцион қобилиятига ишонади.

Социалистик реализм адабиётининг ёрқин намунаси бўлган асарнинг «Она» деб атал-ли ҳам бежиз эмас. Оиласига, фарзандига бўлган муҳаббат онани улуг ишта, революция хизматига олиб келади... Эридан қўрққан, унинг қалтигидан эзилган, гап сўзлардан хайи-қан она — Пелагея Ниловна аста-секин ўзгарди — озодлик йўлини ахтаради. В. И. Ленин томонидан юқори баҳоланган, революция арафасида катта сафарбарлик ролини ўйнаган бу асарда онанинг тарих, жамият тараққийти олдидидаги буюк ва-зифаси ифодаланди.

Улуг Октябрь социалистик революцияси галабасидан сўнг аёллар тенг ҳуқуқли бўдилар. Уларнинг жамиятда актив бўлишлари, берилган ҳуқуқлардан фойдаланишлари йўлида Горький катта жонбозлик кўр-сатди. Соғлиги тўғрисида хор-жин мамлакатларда туришга мажбур бўлган Горькийни ў-

мишда феодал тузум асоратида эзилган Ўрта Осиё аёллари ҳа-ёти ҳам, янги тузум тўғрисида қўлга киритган галабалари ҳам қизиқтиради.

1928 йилда ёзувчи А. Алма-тинская Горькийга ўз китобини юборади. М. Горький жавоб хатидида «Сиз «Наши достиже-ния» журналга мана шу ўн бир йил ичиди Ўрта Осиё аёл-лари ҳақидаги эришгани тўғрисида очерк ёзиб бера олмайсизми? Очерк икчам, қизиқар-ли бўлсин. Бу иш Сизнинг кў-лингиздан келади. Қўпроқ да-дилларга мурожаат этинг!» — деб ёзган эди.

II Бутуниттифон ёзувчилар съезида қилган докладыда ҳам М. Горький ёзувчиларни ўт-мишда камситилган, хўрланган аёллар образини асарларга кўп-роқ олиб киришга қаҳқарган эди. «Ер юзи аҳолисининг яр-минини ташкил қилган аҳоли та-рихнинг бу эски ва разиллона қарзини биринчи навбатда, ва бошқа барча эркакларга наму-на бўлиш учун, мамлакатимизнинг эркаклари тўлашлари керак эди. Бундай адабиёт ҳам аёлларнинг иш ва психология-сини шундай ифодалашга ури-

ниб кўриши керакки, томи уларга нисбатан зўравонликдан мерос бўлиб, одат тусига ки-риб қолган муносабат ўзгар-син, янги муносабат вужудга келсин». Горький оруз қилгани амалга ошди: хотин-қизлар аралашмаган соҳаси энди бизда қолмади. Давлат иши, илм ва фан, қишлоқ хўжалиги — қуя-ринг, хотин-қизларсиз та-раққийти тасаввур этиш мум-кин эмас.

Аёллар орасидан етишиб чиққан аjoyиб адилбалар М. Горький традицияларини да-вом эттириш йўлида катта жи-мат қилмоқдалар. Биринчи ў-бек совет ёзувчиси, Горький билан учрашш, суҳбатда бў-лиш шарафига муюссар бўлган Ойдин ижодининг шаклланиш-ига улуг ёзувчи асарлари катта роль ўйнаган: «Унинг номини эшитар эканман, унинг асар-ларини ўқир эканман, менда яна янги-янги орузлар туғил-ди», — деб ёзган эди Ойдин.

Шу улуг айём к

